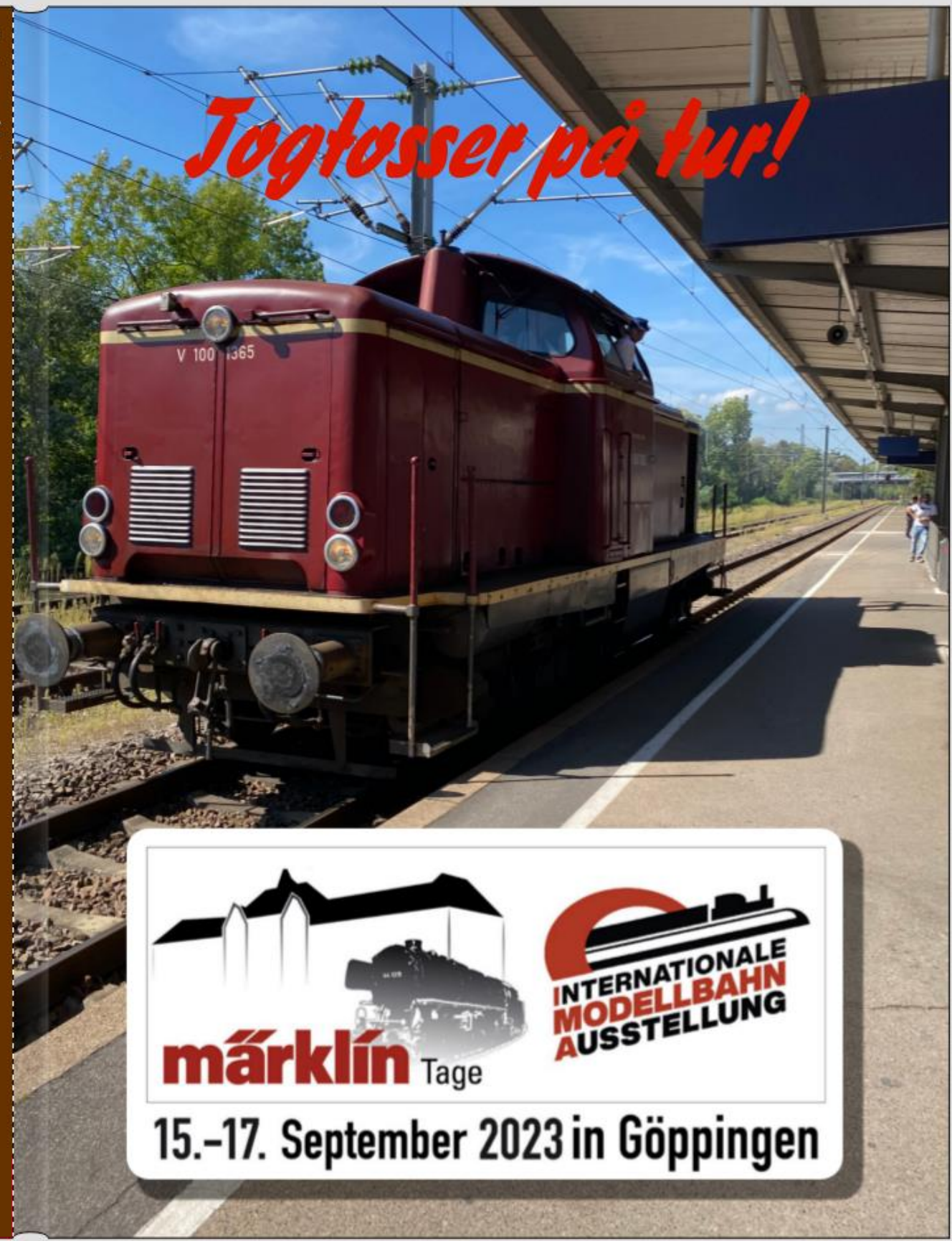

15.-17. September 2023 in Göppingen

Togtusser på tur.

Bustur til Märklindage i Göppingen i perioden 14. til 18. september 2023 med MJBK DrejeSKIVEn.

Jeg tror, at de fleste vil give mig ret i, at snart sagt alle kender det, at man tager billeder af personer, episoder og ting, man gerne vil fastholde. Efter digitaliseringen har gjort sit indtryk, ligger der efterhånden stakke af billeder, noter og tekster på q-drevet. Men det kan godt være, at det er lidt svært at komme videre. Sådan er det i hvert fald hos mig. Mange af fileerne er efterhånden sorteret i mapper og drev, men q-drevet er jo ikke noget, familien eller jeg lige åbner på en bærbar eller kontoret for at se, hvad der er gemt. Det er altså nemmere og tage en bog fra reolen, når et alle andet skal undersøges. Jeg har således gjort mig til vane at trykke det hele i sådan en slags bøger for at fastholde indtrykkene. Turen til Göppingen falder i den forbindelse lidt udenfor medianen. Turen er for kort til, at der kan udarbejdes en regulær bog. Den bliver lidt for pauver. Interessen for tog er relativt begrænset i familien til; så en hard copy vil være overkill! ☺ De gode oplevelse må og skal omvendt fastholdes og gemmes. Og mine rejsefæller skal have muligheden for at dele glæden med mig. Derfor blev dette skrift det hæfte, der nødvendigvis MÅTTE skrives.

Jeg havde selvfølgelig som inkarneret modelbaneentusiast hørt om Märklin. Men jeg havde omvendt ikke den fjerneste ide om, at fabrikken lå i Göppingen. Eller for den sags skyld, hvor Göppingen lå. Så der var ikke andet end at gå i gang med at finde noget baggrundsviden. Google ved jo som bekendt alt, og hvad søgemaskinen ikke ved, gætter den sig til Göppingen ligger i delstaten i Baden Württemberg tæt på storbyen Stuttgart. Den er i selv er en by på godt 50.000 indbyggere, og virker mest som en stor forstad til storbroderen Stuttgart. Det er en særdeles gammel by, men har været ramt af pest og død samt et par raserende brande, hvorfor den næsten henfaldt til det ukendte. Jernbanen kom til Göppingen i 1847, og banens ankomst havde stort set samme betydning for genopblomstringen, som jernbanen havde for udviklingen af Herning i Danmark. Byen har derfor alene et ældre hovedstrøg, men ingen rigtig rigtig gamle huse eller det traditionelle sydtyske slot eller borg på en bjergtop, som man ser på alle postkort. Den ældste bygning er nok rådhuset fra omkring 1785.

I 1859 blev Märklin grundlagt i byen. Det startede selvfølgelig som en bliklegetøj og metalmodeller, men overgik snart til mere eller mindre kun til modeltog. I 2010 gik den hæderkronede fabrik konkurs. Jeg husker selv fra dengang, at det sikkert var et brand, der ikke fik lov til at gå ned. Der var for meget prestige på spil. Om det var finanskrisen, en kapitalfonds indblanden, udlicitering af produktionen til Østen eller en kombination heraf, vides ikke, men fabrikken blev indledningsvis relativt hurtigt overtaget af medarbejderne og senere i 2013 købt

af Michael Sieber, der oprettede selskabet Sieber & Sohn. I dag er det en moderne modeltogsfabrik med ca. 1.700 ansatte ved moderfabrikken i Göppingen og cirka 700 på en ligeså moderne fabrik i Ungarn. Det virker som om, at overlevelsen er sikret, prestigen opretholdt og jeg stadig kan få mine hedenskes modelbanedrømme opfyldt.

Hvad er Märkindage så? En begivenhed hver andet år, hvor det meste af byen står på den anden ende. Det vil sige, at der godt nok årligt er åbent hus på fabrikken, men hvert andet år tager det rigtigt fart. Godt 60.000 togtosser for nær og fjern valfarter til Göppingen, som var det modeltogets Mekka.

Med røg og dampilsen fra lokomotiv Litra PE 045 alias Poul-Erik Ebbe Andersen.

Torsdag den 14. september.

Ren udrejsedag

Bussen afgik fra Skive Banegård klokken fem, og efter et pat korte opsamlingsstop i Herning og i Vejle gik turen ellers mod syd. Smurte rundstykker og snitter var medbragt hjemmefra: så selv med korte holdt for tissepauser og skift af chauffør, blev klokken alligevel godt ni inden vi ankom til Muckensee Hotel i Lorch cirka ti kilometer fra Göppingen. Et naturskønt sted, dejlige værelser, høflig og venlig betjening samt til rimelige penge. What not to like!

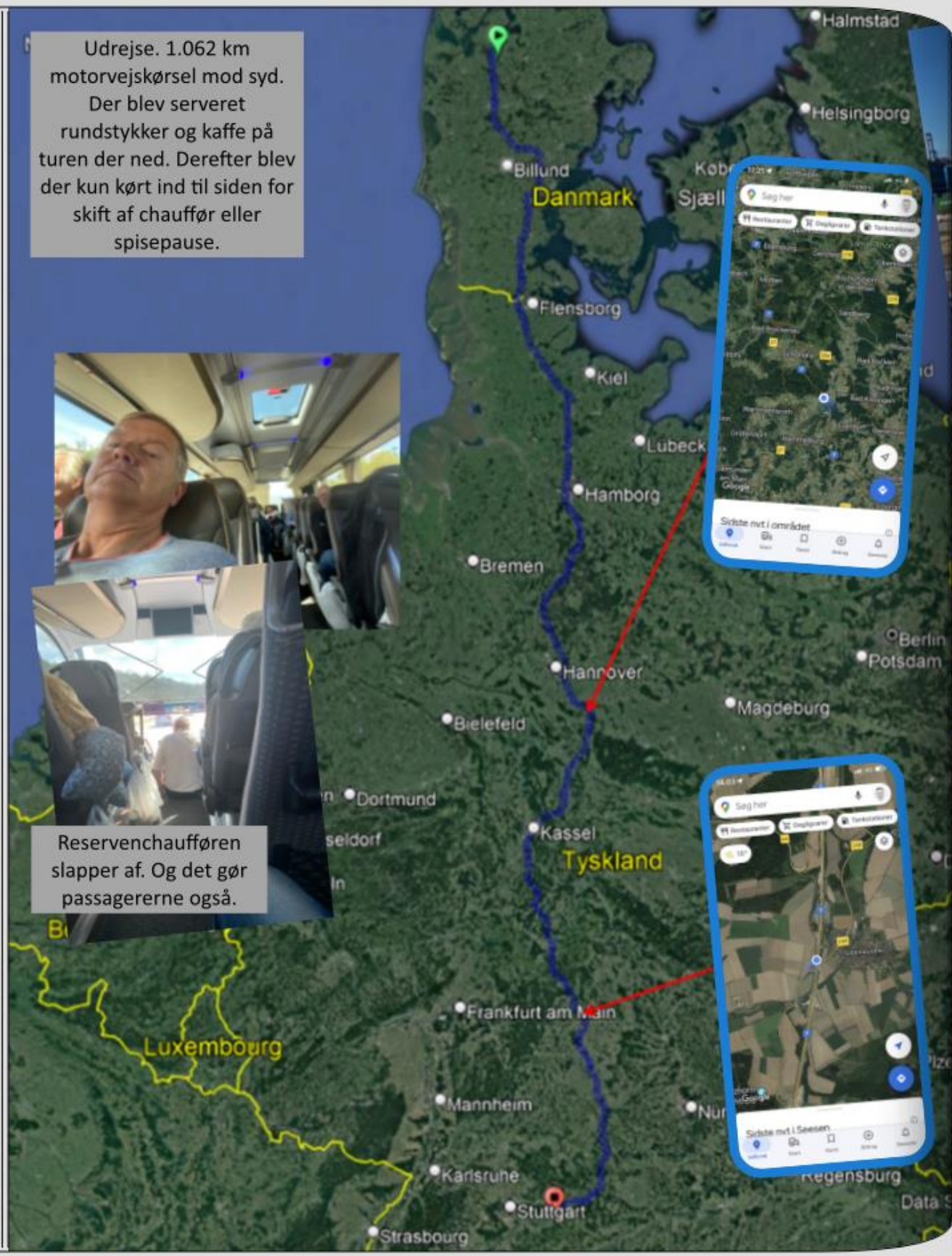

The Dream Team. Togtossere. Eller bare glade mennesker. Hele holdet klar til dagens transport. Yderst til højre ses chaufføren Poul samt chauffør, turtilrettelægger og multimand Jørgen. Der var noget kendt ved Pouls ansigt. Det viste sig, at vi begge havde været i 2. batteri ved 6. Afdeling ved Nørrejske Artilleriregiment i 1985 - 1986. Verden er nu engang lille.

Udrejse. 1.062 km motorvejskørsel mod syd. Der blev serveret rundstykker og kaffe på turen der ned. Derefter blev der kun kørt ind til siden for skift af chauffør eller spisepause.

Reservenchaufføren slapper af. Og det gør passagererne også.

Jeg har altid været fascineret af containere, kraner og store skibe. Kanalerne i Hamborg er ingen undtagelse.

Jørgen havde arrangeret og medbragt håndmadder eller snitter til turen. De var både gode og smagte godt. Måske for fine til at være håndmadder, når man er en klovn til at spise uden bestik!

Flotte landskabsbilleder med kuperet terræn og solnedgange kan man simpelthen ikke stå for.

Fredag den 15. september.

Første udstillingsdag

Vi mødte om ved Märklinfabrikken klokken 09:00. En kombination af, at erfaringen fra de tidligere år sagde, at man skulle være der fra åbningstid af kombineret med, at besøgspresset måske ikke er helt så stort (det er jo en ganske almindelig fredag) gjorde, at vi kæmpe var relativt korte og man fik et godt besøg på selve fabrikken. Jeg er helt med på, at mennesker i produktionen selvfølgelig gør sig ekstra umage, når der kommer gæster og besøger dem, med hele produktionen var gennemsyret af, at kvaliteten var sat i højsædet, og alle modeller blev underlagt dobbelt check. Hvert enkelte detalje med kontrolleret med forstørrelsesglas. Derefter var der egentlig fri leg for besøg på de enkelte udstillingssteder under Märklindagene.

Der var etableret et gratis busrundtur mellem udstillingsområderne. Systemet fungerede optimalt, og der var aldrig mere end fem minutters ventetid mellem afgangene. Det var dejligt at se, hvor godt offentlige transportmidler rent faktisk kan fungere.

Aftenspisningen var dages fælles samlingspunkt. Ikke for alle, men nok for de flestes vedkommende, blev aftensmåltidet en Paniertes Schweinesschnitzel med en weissbier til. Sydtyskland er vel også schnitzelland! Snakken gik lystigt. Ikke bare om dagens togoplevelser, men nok endnu mere om alt andet. Når man nu er på tur og møder nye mennesker, eller møder dem på en anden måde, er der jo ting, der naturligt skal afklares og debatteres.

Klar til morgenafgang fra Muckensee Hotel i Lorch.

Märklin fabrikken.

Selv testbanerne var gigantiske!

Det bar præg af, at det var reservepersonale, der var hidkaldt. Pølsen var så gennemstækt (koksagtig), at den kunne anvendes som kul i et damplokomotiv!

Det hele sker stadig meget omhyggeligt og præcist i støbeforme. Christian vil, som nyslået værktøjsmager fra Lego, fryde sig over maskinerne præcision. Om få år vil det sikkert være metal 3D print.

Kvalitet over kvalitet. Præcision over præcision. Selvom man altid gør sit yderste, når folk kommer og ser ens arbejde, bar det præg af, at kvalitetskontrollen bare var en stor del af hverdagen. Selv bemaling af teksten på siden af cockpits blev kontrolleret under lup.

Selvom køerne var alen lange, blev de dog afviklet rimeligt hurtigt.

Göppingen Bahnhof.

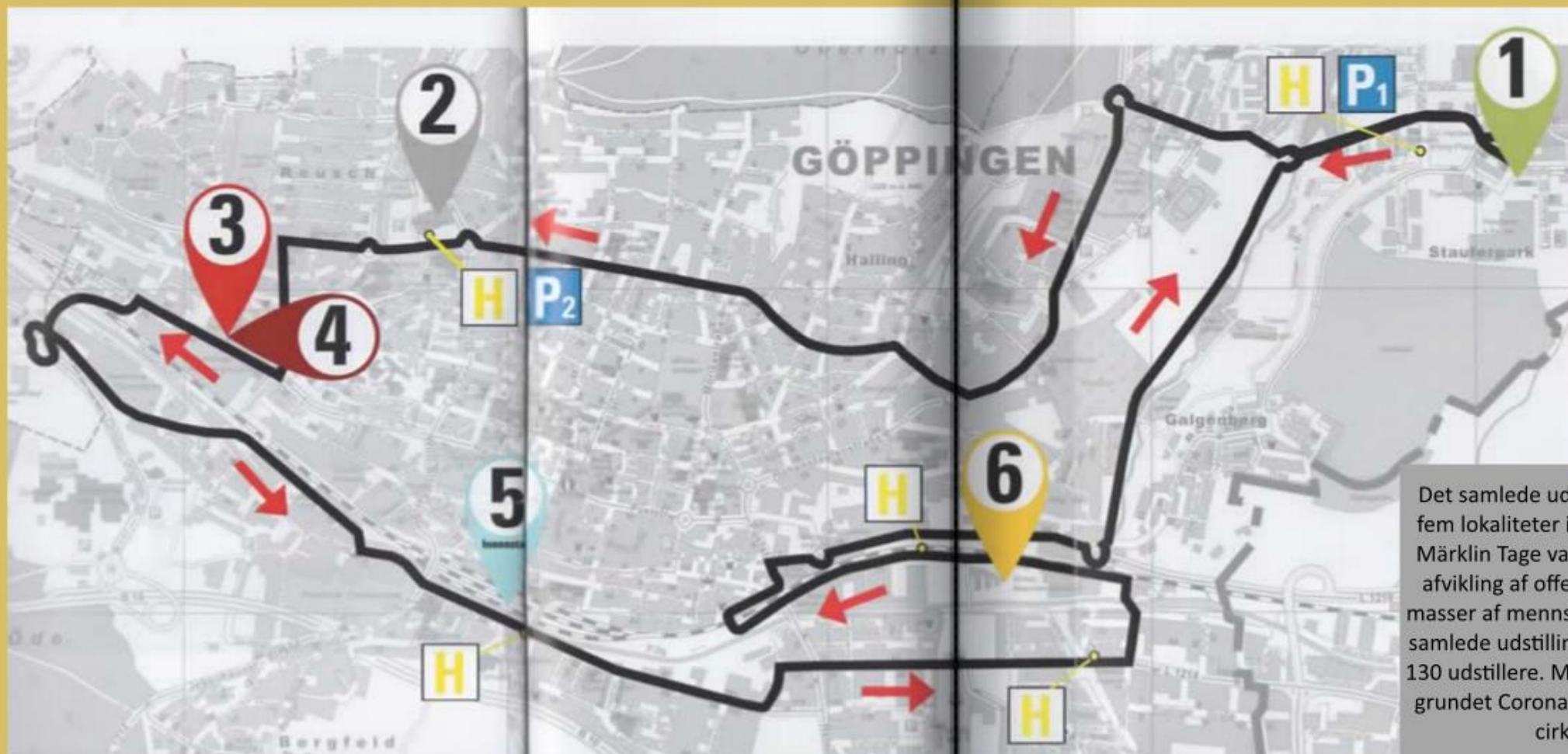
Der er ikke meget luksus og fine instrumenter i cockpittet.

Når de nu ikke har evnet at få rigtige Krodillen udstillet, er det da en trøst, at de har Den tyske Krokodille (BR 194) på banegården. Et imponerende og flot tog.

Selvom billedet er dannet ved manipulation, fylder den lille 21 centimeter lange model af BR 194 ikke meget i forhold til virkeligheden.

Göppingens byvåben.

Det samlede udstillingsområde var spredt over fem lokaliteter i hele Göppingen. Afviklingen af Märklin Tage var et skoleeksempel på succesrig afvikling af offentlig transport. Ingen ventetid, masser af mennesker og gnidningsfri afvikling. Det samlede udstillingsareal var på 55.000 kvm. med 130 udstillere. Märklin Tage blev aflyst forrige år grundet Coronaen, men for fire år siden var der cirka 60.000 tilskurere.

Stauferpark.

Udstillingsområde bestående af en gammel flyhangar (Werfthalle), et større udeområde, et større cirkusmessedelt samt to større udstillingstelte.

Staufenpark er en gammel flystation fra før 2. verdenskrig. Efter krigen blev det anvendt som amerikansk kaserne. Efter den militære rømning, er det blevet et større industriområde for adskillige virksomheder.

EWS Arena.

Idrætshal med udstilling af primært modeltog i størrelsesforholdet 1:22,5 (Scala G (G står for Gross)).

EWS Arena er en håndboldhal med plads til ca. 6.000 tilskurere.

Werksbesichtigung Märklin.

Åbent hus med arbejdende produktion og værksteder. Åbent fredag og lørdag.

Märklinmuseum.

Märklin museum med tilhørende butik.

Leonhard Weiss.

Udstilling af deres eget Vectron Siemens lokomotiv, skinnelæggevogn, jernbaneblokvogn samt 41 meter langt modeltogsanlæg. Leonhard Weiss er et "lille" tysk jernbaneingeniørselskab med godt 6.500 ansatte.

Göppingen Bahnhof.

Banegård som banegårde er flest. Der var dog mulighed for kørsel med skinnelægetræk til Leonhard Weiss' udstillingsområde, rangerkørsel med rangerlokomotiv på bane terrænet, passagerkørsel til nabobyer, udstillingslokomotiver (1:1), almindelig station for passagertrafik samt et syn af en idelig trafik af gennemgående og meget laaange godstog.

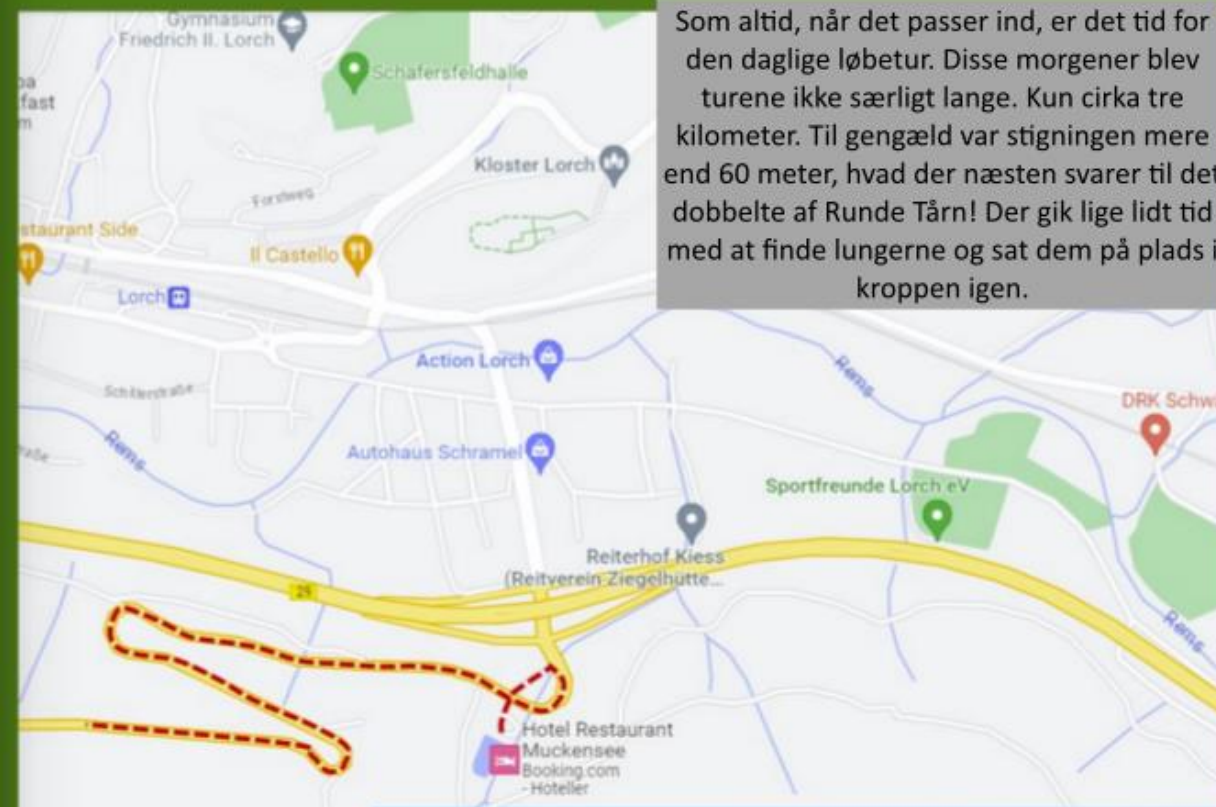
Lørdag den 16. september.

Anden udstillingsdag

Dagen i dag begyndte, hvor dagen i går slap. Der var fri leg. Alt efter temperament, kunne man gå på udstillinger, køre eller bare se på rigtige tog ned på banegården. Hvis man sætter sig på Skive Banegård, vil bare se et lokaltog i timedrift mellem Struer og Langå, hvor imod man på Göppingen Banegård så det ene godstog efter det andet med varierende længde og sammensætning. Ja, og så var der da også de forskellige passagertog oveni. Rent guf for et togosseje. Hen på eftermiddagen benyttede jeg tiden for bare at slentre en tur i byen og nyde det gode vejr. Igen gode busforbindelse rundt og perfekt vejr samt en is til fars mave.

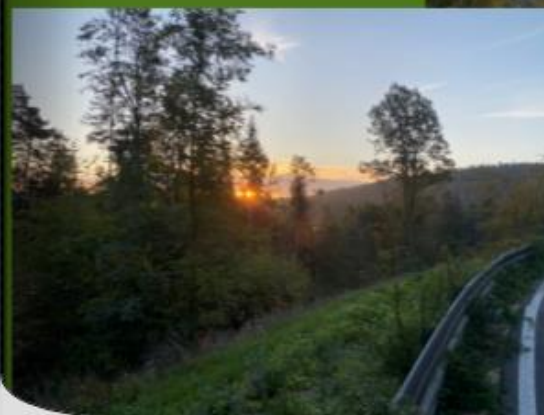

Muckensee Hotel lå hyggeligt og tilbagetrukket op langs bakken eller bjerget. Og alligevel kun 500 meter til motorvejen, som man slet ikke kunne høre. Værelserne var pæne, rene og forholdsvis nyistandsatte.

Som altid, når det passer ind, er det tid for den daglige løbetur. Disse morgener blev turene ikke særligt lange. Kun cirka tre kilometer. Til gengæld var stigningen mere end 60 meter, hvad der næsten svarer til det dobbelte af Runde Tårn! Der gik lige lidt tid med at finde lungerne og sat dem på plads i kroppen igen.

Flot view over dalen med udsigt til Kloster Lorch på den modsatte bakkekam på den gamle trafikåre mellem Stuttgart og Arlen. Klosteret har både ringmure og selvfølgelig kirke. Det bliver nu kun brugt for bryllupper og andre events.

En solopgang er selvfølgelig altid flot. Og så kan den bruges som bevis på, at man har været der!!!

AWS Arena

En verdensrekord. Som symbol på verdensrekorden var der sat en modelrundstrækning rundt i EWS Arena med 24 kørende togsæt á fire vogne. Altså 96 vogne ialt.

Genkendelsens glæde. Jeg er helt overbevist om, at der holder et sådan lokomotiv på stien i skoven mellem Fur Camping og Fur Bryghus.

AWS Arena var for modeltog i skala G (1:22,45)

Man kan altså noget med detaljeringsgraden på skala G. Selv den åbenstående livrem på manden på lokum er med.

Leonhard Weiss

Leonhard Weiss er en "lille" tysk jernbaneingeniørvirksomhed med godt 6.000 ansatte. Det er alligevel noget, når de har en spritny Vectron fra Siemens stående i firmaets egen bemaling.

En 42 meter langt jernbanediorama over en reel strækning. Der skal altså noget af en hal til for opstilling.

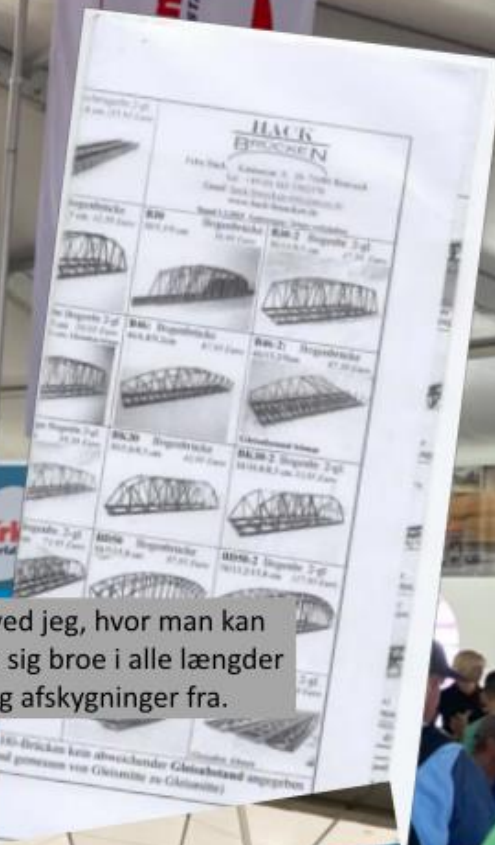
Stauferpark.

Det er meget sjovt med en 30x30 cm. kuffert med et modeltog i. Men størrelsesforholdet i skala Z (1:220) er desværre lige lille nok for fars fede fingre og gamle øjne.

Nu ved jeg, hvor man kan skaffe sig broe i alle længder og afskygninger fra.

Og nu ved jeg, hvor man kan skaffe sig mærkelige skrue fra,

Göppingen.

Jernbanens betydning for byen bliver lysende klar, når man som den største selvfølge ser et lokomotiv foran Göppingen Bahnhof.

Rådhuset er tilsyneladende byens ældste bygning. Pæn men ikke prangende.

Forbavsende mange mennesker på gaden en lørdag eftermiddag.

Stadtkirche. En katolsk kirke. Jeg troede den var flot og interessant invendingt, men jeg blev skuffet. Enkel og simpel. Og så skulle man over gården for at komme ind.

Muckensee · Forest-café · Restaurant · Hotel

Hotel

[Home page](#) [Imprint](#) [Data protection](#) [Sitemap](#)

► German

Phone-number hotel:

+49 7172 91697-400

Fax-number:

+49 7172 91697-499

eMail:

info@hotel-muckensee.de

Phone-number

restaurant:

+49 7172 91697-0

Fax-number:

+49 7172 91697-499

eMail:

info@muckensee.de

► Approach to
Muckensee

► Contact

About us

Opening hours

Ambience

Hotel

Contact & Booking

Outside terraces

Pictures

History

Jobs

Hotel Muckensee

Our hotel, which is located right next to the restaurant Muckensee.

In quiet location above the Muckensee our hotel offers comfortable possibilities for overnight stays with different room categories.

Very quiet

You are looking for a possibility for an overnight stay? Our hotel with its very modern and extremely comfortable rooms leave nothing to be desired.

Hotellet bliver drevet af mor samt hendes datter og kosovoalbanske svigersøn. Han er iøvrigt også modeltogssosse.

"Hvad er verdens glæde" - råbte manden i ekkodalen. Det skal jo fejres, at det er lørdag aften. Rumpsteak med bagt kartoffelmoskugler, Gemüse og vanillais med karamel til dessert. Hertil et par Weissbier til at skylle det ned med.

Søndag den 17. september.

Ren hjemrejsedag

Selvom det var søndag, blev der åbnet for morgenmaden fra klokken 06:30. En god time før hotellets dagsprogram. Lige som med små børn, gælder det om at få et solidt morgenmåltid, inden næsen blev vendt hjemad mod nord igen. I løbet af turen hjem, fladt temperaturen til små 20 grader, lidt mere vind og byger. Et perfekt vejr at køre hjem i.

Alle dage var med perfekt vejr. Typisk med omkring 25 grader og meget svag vind. En fortrinlig tur med et naturligt fokus på modeltog, men med masser af plads til socialt hygge og gode oplevelser. Naturligt vil jeg takke alle rejsefællerne for deres rare og behagelige deltagelse. Turen er jo kun rammen, men rejsefællerne udfylder dem jo. Specielt vil jeg nævne Jørgen Staal for hans veltilrettelagte planlægning og gennemførelse af turen. Uden en sådan ildsjæl, vil det simpelthen bare ikke kunne lade sig gøre. En stor tak her fra.

Jeg har altid sat en ære i og fastsat det som en tradition, at jeg skal ind på en restaurant og have en Currywurst mit Pommes og hertil en velskænket Schwarzbier. En værdig måde at afrunde en god tur og hjemrejse på. Hvad fik jeg? En papbakke med maskinsnittede pølsestykker og en flækket tandstik som bestik. Hertil en Fanta med skruelåg. Jeg er simpelthen blevet for gammel til det der fast food-

Hjemrejse. 1.062 km motorvejskørsel mod nord. Der blev kun kørt ind til siden for skift af chauffør eller indtagelse af en kombination af frokost og aftensmad.

Fin rasteplass, men restauranten var lukket grundet ombygning. Det eneste, man kunne se, var bilernes spejlen i glasset.

.. og så var der lige svagheden for kraner og tog. Denne gang på vej mod nord igen.

Det er langt fra hver dag, at man ser selvtømmervogne lastet med kul.

